

Poruchy chování u psů

Autor: Lenka Vlachová
telefon: 777 839 512

Pes je smečkové zvíře s velmi vyvinutým sociálním chováním. Klíčovým obdobím pro vývoj sociálního chování u štěňat je věk 7 – 13 týdnů, kdy pravděpodobně zamění psí smečku za smečku lidskou. V této době mohou zjistit, že jim agresivita může pomoci při získávání zdrojů. Štěněcí věk je tak nejdůležitější dobou pro stanovení pravidel.

Mezi nejzávažnější poruchu chování můžeme zařadit agresivitu.

- Agresivita je schopnost projevit agresivní chování, útočit
- Agresivita je pud, který vyvolává přítomnost konkurence.

- Agresivní chování má za cíl řešit nebo napomáhat konfliktům.

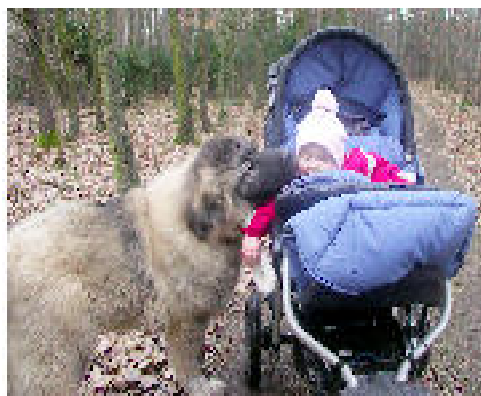
Agresivita dominantní, vůči členům domácnosti

Není definován vztah mezi majitelem a psem, případně dalšími členy rodiny (dětmi, jinými zvířaty). Pes si není vědom svého postavení ve „smečce“ a snaží se, z cele přirozeně,

dostat výše v žebříčku hierarchických hodnot. Zde je důležité jasně psovi ukázat jeho místo, proto je vhodné vychovávat již malé štěně. (rozhodně je to snadnější, než přesvědčovat ročního výrostka) Ve většině případů jsou dominantnější samci.

Agresivita vůči dětem, sebeobranná, konkurenční

Zde se může jednat o projev nadřazenosti, strach, či o pouhou nechuť k dítěti. Nejvíce problémů je mezi psy a velmi malými dětmi (1-3 roky). Zcela ojediněle se může jednat o „lov“. Pes považuje malé dítě za kořist. (jedná se převážně o novorozence).

Problémy mezi psy a dětmi musí být brány velice vážně a je nutné je okamžitě řešit. Když je dítě pokousáno psem, je to vždy vina dospělých.

Přenesená agresivita

Typickým příkladem je například trhnutí vodítkem, kdy pes zareaguje chňapnutím po ruce nebo vodítku, dále pokousání majitele, který se snaží od sebe odtrhnout rvoucí se psy.

Agresivita vůči psům

Jedná se o agresivitu vůči psům stejného pohlaví, opačného pohlaví, konkrétnímu jedinci nebo určitému typu. Pes může napadat aktivně a nebo naopak jen když má pocit, že je ohrožen.

Agresivita vůči cizím lidem

Může se jednat o agresivitu teritoriální a obrannou, kdy pes chrání své území (za své území považuje i stejné místo venčení) případně majitele. Na vině může být též strach z lidí, kdy pes při kontaktu reaguje agresivně.

Dalšími poruchami chování jsou problémy spojené se strachem psa z nejrůznějších podnětů, kterými mohou být například hlasité zvuky (bouřka, petardy), dopravní prostředky, lidé, zvířata. Pes se s touto poruchou

chová většinou bázlivě, někdy může být i agresivní. Odstranit strach je značně problematické, majitel musí být velmi trpělivý.

U některých psů, kteří jsou ponecháni o samotě se může objevit separační úzkost, která se nejčastěji projevuje vokalizací (např. štěkání, vytí), destruktivním chováním (ničení zařízení bytu), kálením či močením.

U všech abnormalit v chování jedince je důležité rozlišit somatické problémy nebo onemocnění, pokud se tyto vyloučí, dá se většina poruch řešit bez medikace. Vyžaduje to však od majitele velkou dávku trpělivosti a pochopení.